

Egtesom det nemlig har maattet forekomme rigtigst at holde den i Loven af 11te Marts 1851 opførte 5te Lønningsklasse — Røretsbetjente, Bægttere, edsvorne Karle m. fl. — udenfor Lønningsloven, og, paa samme Maade som Tilfældet er paa andre Administrationsbudgetter, enten i Lønningsloven eller i Finantsloven at erholde de til Saadannes Lønning fornødne Midler stillede under Get til Raadighed, saaledes er det formeent, deels at man paa flere Steder vilde kunne gjøre en større Brug af saadan Medhjælp end hidtil og derved bespare enkelte Assistentlønninger, navnlig naar man ved at kunne hyde den Bedkommende et bedre Bederlag faae sig istand til at vinde bedre og brugbarere Kræfter, deels at man mulig enkelte Steder kunde erhverve den til visse Tider fornødne forsøgede Medhjælp ved midlertidige Constitutioner, saaledes at Afgiften bespares paa de Tider af Aaret, hvor Forretningerne ligge stille eller dog ere af ringere Omfang. Man tør imidlertid ikke paaregne ad den sidste Vej i Almindelighed at komme meget langt, da de smaa Forhold paa de fleste Steder gjøre det tilfældigt, om man overhovedet kan finde de fornødne Kræfter til de givne Tidspunkter, og da derhos langtfra alle forhaandenværende Kræfter kunne bruges, men kun saadanne, som man med tilstrækkelig Sikkerhed saavel med Hensyn til Udførelsen i Almindelighed som med Hensyn til Varetagelsen af Statskassens Tare tør antænde Forretningerne. Det er derfor ogsaa navnlig den forstnævnte Maade at erstatte Mangelen af Toldassistentter paa, som man tør have for Øie, og som bør bringes i Berægsning, naar der er Spørgsmaal om en Opgjørelse af Bekostningerne. Af Hensyn til de forskellige Krav, de værlende Forhold kunne stille, er det anseet for rigtigst at henvise den her omhandlede Medhjælpsum til Bevilling gjennem Finantsloven.

Sævnfides med den ovenfor omtalte Fremstilling af det nu bestaaende Forhold er der i Bilag 1 givet en Oversigt over, hvorledes Toldpersonalet efter det nærværende Lovforflag er tænkt fordeelt paa de enkelte Toldsteder, og osm et Supplement hertil er paa Bilag 2 fremstillet, hvorledes de udenfor Lønningsloven

i Overensstemmelse med det Foranstaaende fastsættende Opholdsudgifter ere calculerede til Bevilling gjennem Finantsloven.

Det tør her bemærkes, at medens vel Intradernes Størrelse, der paa Bilag 1 vil findes angiven gennemsnitlig ved hvert Toldsted, i Almindelighed kan ansees for angivende Omsætningens Omfang og dermed tildeels Toldvæsenets Forretningsmængde, tør man dog ikke ene gaae ud herfra ved en Bedømmelse af Spørgsmaalet om det Antal Embeds- og Bestillingsmænd, som hvert Toldsted har fornødent, idet, afseet fra om Indtægterne væsentlig fremkomme ved Told- eller Brænderiesgifter, andre Momenter herved komme i Betragtning, deels locale Forhold deels Indførselens Bestaafenhed og den Maade, hvorpaa den skeer, m. fl. lign., ligesom det overhovedet ikke maa oversees, at paa mange Steder falde Forretningerne ikke ligeligt Aaret rundt, men ophobe sig til enkelte Tider, saa at det Personale, der maastee kan synes rigeligt i Almindelighed, til disse Tider er utilstrækkeligt.

Med Hensyn til Lovforflagets enkelte Bestemmelser bemærkes Følgende:

Til § 1.

Den her foreslaaede Ordning af Toldvæsenets Personale og Inddeling i Lønningsklasser er væsentlig stemmende med Loven af 1851. Naar der i nærværende Lovforflag imidlertid kun fremtræder 4 Lønningsklasser, medens Loven af 1851 har 5, er Anledningen hertil alt omtalt i det Foranstaaende.

I første Lønningsklasse foreslaaes der som hidtil 3 Overtoldinspektører, nemlig en for Kjøbenhavn, en for Distrikterne og en for Nørrejylland; dette deres Forretningsomraade er dog ikke angivet i Loven, da det maa ansees for hensigtsmæssigt, at Bestyrelsen har fri Haand til en saadan Omlægning af Overtoldinspektøratene, som Forholdene mulig i Tiden kunne tilfige. Begyndelseslønningerne er fastsatte til et lavere Beløb end nu, da Overtoldinspektørerne ere afslagne med 2,800 Rd. samt midlertidigt Lønningstillæg heraf 216 Rd., hvormod der i § 2 er foreslaaet bevilget for disse Embedsmænd Alderstilleæg